

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr. če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši „Gledališka stolba“.

Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Volilci ljubljanske okolice in vrhniškega okraja!

Mesto deželnega poslanca za Vaša okraja, katera je vso ustavno dobo neumrli dr. Janez Bleiweis zastopal, je po njegovej, za ves narod slovenski preranej smrti izprazneno in Vi ste v **22. dan avgusta** zopet poklicani izbrati si novega zastopnika za zadnje zasedanje tega deželnega zbora.

Splošno javno mnenje se je izrazilo, da za to mesto nij vrednejšega naslednika za ranjkim očetom slovenskega naroda kakor je njegov sin, gospod

dr. Karol Bleiweis vitez Trsteniški,

primarij v deželnej bolnici in ljubljanski mestni odbornik,

ki dela neumorno in neutrudno uže čez dvajset let na narodnem polji, deloma samostalno, deloma kakor ud in odbornik raznovrstnih društev, in zdaj ta leta sèm, kar se narodna stranka udeležuje zopet ljubljanskega mestnega zastopa, tudi kakor srenjski zastopnik jako marljivo v ljubljanskem mestnem zboru.

Vaš kandidat, ki Vam ga najtoplejše priporočamo, je neomahljiv značaj, vsestransko izobražen mož in odličen govornik.

Nij nobene dvombe, da boste po Vašej starej slavnoznanej disciplini prihodnji vtorek priporočanega gospoda kandidata izvolili soglasno za svojega deželnega poslanca.

Bog živi in ohrani naš slovenski narod!

V Ljubljani, v 16. dan avgusta 1882.

Zvrševalni odbor kluba narodnih deželnih poslancev:

Dr. Valentin Zarnik, prvomestnik.

Peter Grasselli, Karol Klun, dr. Josip Poklukar, Fran Potočnik, Luka Robič, dr. Josip Vošnjak.

Jurčičeva slavnost,

15. dan avgusta 1882.

I.

Iz Ljubljane v Muljavo.

Naše narodno življenje, naša narodna prebujenost pojavlja se mnogobrojnimi veselnicami in svečanostimi, katerih je zlasti v tekočem mesecu toliko število, da se niti najmarljivejši rodoljub ne more udeleževati vseh. Najsijajnejša slavnost pa, kar smo jih imeli do zdaj in kar nam jih je še pričakovati, bila je gotovo včerajšnja Jurčiču v spomin, katera je imela tolik obseg in tako velike dimenzije, da bode vsacemu ostala za vse dni svojega življenja v živem spominu, o kateri se sme reči, da je narодно zgodovinske važnosti.

Za to slavnost delale so se velikanske priprave, in dva odbora, glavni odbor v Ljubljani in pododbor v Zatičini imela sta posla čez glavo, da se je zvršila ta velikanska in ravno zaradi velikih dimenzij nenavadno težavna svečanost.

Iz Ljubljane v Muljavo, od tod v Zatičino in nazajgrede skozi Višnjo Goro peljati in voditi par sto ljudi in pri tem natančno zvrševati vse točke, nij vsakdanja naloga.

A marljivost in previdnost odbornikov poskrbela je vse na drobno, da se je pri tej ekspediciji točka za točko razmotavala tako točno in precizno, kakor pri kakej paradi. In to nij malo delo, kajti treba je bilo prirediti kacic 30 voz in, zadnje dni bilo je jako tesko, dobiti še katera kola.

Ob 4. uri zjutraj oživel se je cesarja Jožefa trg, pričelo se žuborenje in mrgolenje, voz za vozom prihitel je v brzem diru in občinstvo prihajalo je kar trumoma. Kmalu bila je razvrstitev gotova in ob polu 5. uri začela je pomikati se dolga kolona voz, na čelu jej godba 18 mož broječa, za

njo 46 „Sokolov“, za temi čitalnični pevci in drugi deležniki slavnosti. Bilo je zdržema 27 voz, ko smo odrinili, a ker so nekateri odrinili uže prej, da se izogonejo sicer neizogibljivemu prahu, drugi pa pripeljali se za nami, bilo je vsega vkupe 38 voz iz Ljubljane.

Kmalu smo bili okolo Grada na dolejskeje cesti, kjer nam je šote več nego neprijetna vonjava naznanjevala obližje ljubljanskega barja, gosta megla pa zavirala razgled.

Na Lavrici vihra nam znad g. Lenče-tove hiše nasproti velikanska trobojnica in slavalok pozdravlja nas z napisom: „Slava Jurčičevim častilcem!“ na desno pod cesto pa pokajo možnarji, izraževaje nam soglasje rodoljubov na Lavrici. V Škofljici zopet zastave in slavalok z napisom: „Živeli Jurčičevi častilci!“ in nijsmo še daleč, uže nam doni nasproti pokanje topičev z Velikega Vrha. Prišedši po starej poti peš „k trem križem“ znajdemo se h krati sredi šmarijskih baterij, oboroženih s kacimi 20 topiči raznega kalibra, ki so grmeli nasproti nam jutranji pozdrav. Lepa vas Šmarije bila je zastavami, slavalokom in zelenjem okinčana, sredi vasi pa uas je čakalo v vrste postavljeno mlado a krepko šmarijsko gasilno društvo s svojim načelnikom županom g. V. Ogorelcem. Bilo jih je dvajset mož, vsi v ličnih novih uniformah in kolikor smo se včeraj preverili, izvrstno izvežbani. To društvo pridružilo se je nam in vzbujalo po vseh vaseh veliko zanimanja in pohvale. Ljudstvo zavzemalo se je povsod posebno za „Sokola“ in šmarijske gasilce.

Točno ob določenem času dospeli smo na Gresuplje, kjer je g. župan Koščak na svojem prostornem vrtu postavil dolge mize in klopi in imel pripravljen zajutrek za nas, katerih nas je bilo okolo 200 osob. Navzlic temu velikemu številu bili smo jako hitro in dobro postreženi, in ko smo se okrep-

čali z jedjo in zares izvrstnim metliškim vinom, odrinili smo ob polu 8. uri naprej skozi slavalok v Gresupljem, ki nam je klical: „Bodite pozdravljeni!“ ter kmalu krenili z velike ceste v desno na stran in po precej dolgej vožnji po lepej cesti dospeli na Krko, kjer je tudi bil postavljen slavalok. Sploh imela je skoro vsaka vas slavalok z venci in s primernimi napisi, celo pri posamičnih hišah razobešene bile so trobojne zastave in venci, tako, da je vsa dolejska stran, kolikor smo je včeraj prepotovali, kazala praznično lice, vesel dokaz narodne zavdnosti.

Na Krki smo sicer zaradi neprilike pri nekem vozu imeli daljši postanek, nego je bilo projektirano in nam ljubo, a vendar prišli smo še pravočasno v Muljavo in sicer tisti, ki so bili bolj „prefrigani“, na vozéh, drugi pa, katerim je bolj na srci sprehod pod mejmašnim solncem, peš v potu svojega obraza, premišljevaje pri tem zanimljivem sprehodu, kako trdo je kamenje ob potu in kako vroče je neusmiljeno solnce in kolikrat je rajni Jurčič moral premeriti ta pot, ko se je šolal na Krki.

Muljava je prijazna vasica na precejšnjem griči, idila, kakeršnih je več, denes pa je imela nenavadno živahen obraz. Ne le, da je bilo denes žegnanje v Muljavi, privrelo je iz bližnjih fara vse polno ljudstva tudi k Jurčičevej slavnosti, da se je vse trlo. Lep prizor bil je, gledati iz doline na Muljavo, kako je bilo tam gori na višini ljudstva vse kar črno, glava pri glavi, v ozadiji pa mlaji in slavaloki z vibrajočimi zastavami, mej gozdom po cestah dolga vrsta voz in ljudij, po stezah in stezičah pa rudeče srajce Sokolov, uniforme šmarijskih gasilcev in gomazeča množica k vrhu hitečih ljudij.

Takega dneva, kakor včerajšnji še nij doživela Muljava in večkrat čul sem besede: „Pa so ga morali vendar zelo radi imeti, da ga tako čast!“

Ko so se ljubljanski prišleci iz raznih potov in stez zadržali pred Muljavo, razvrstili so se in z godbo na čelu za zastavami „Sokola“ in pevcev korakali proti rojstnej vasi slavnega pokojnika, pred katero bil je lep slavolok, okolo njega pa par tisoči broječa množica. Da je bil promet ljudij in vozov res veliki, razvidi se lahko iz izjave muljavskega župana, ki je zatrjeval, da je bilo večeraj vsega vkup 400 ljudi in 7000 ljudi na Muljavi. Pri tolikej množici je naravno, da bi bila gnječa velika, vročina pa skoraj neznosna v besede pravem pomenu.

(Dalje prih.)

M. Tonejčeva slavnost

13. avgusta 1882.

(Konec.)

S pokopališča podali smo se k rojstnej, z zastavami in vencami oplešanej hiši, v katere spodnjo steno je vzdana kamnata, tudi po g. Vurniku izdelana plošča z napisom:

Tu se je rodil
Matej Tonejec,

rojen 9. septembra 1846, umrl 15. maja 1882.

Tu zapeli so pevci lep čvetospev, potem pa smo šli v šolo, kjer nas je g. Májár iz Kranja pogostil s svoje pivovarne izvrstnim izdelkom, kateri nam je bil v slastne poldne, ker so ga nam nudile nežne roke. Opoludne pa odpravili smo se v krčmo pri „Kaconu“ na obed. Kaconovo posestvo ima prekrasno lego na višini nad Gorjami. Na trati pred hišo postavljen bil je šotor iz desak in zelenja, in miza krita za kacic 60 oseb. Jako prijetno bilo je tukaj obedovati, kajti ne le, da je bila jed in pijača vsekozi izvrstna, vplival je tudi jako ugodno in vsacega prelepi razgled na gorenjske planine in rajsko lepo gorenjsko raván, katera se je razprostirala pred nami.

Ob jednej uri popoldne pričel se je obed, pri katerem so bili navzočni tudi starši pokojnika in izredno brdka sestra Polonica, učiteljica čipkarije v Gorjah. Izvrstni obed, dobra postrežba in razgled na prelepi panorama vzbudili so v vseh deležnikih nenavadno živahnost, katera se je ponavljala v raznih napitnicah.

Prvi poprime besedo gosp. Žumer, vzgled slovenskega župana, nazdravi vse navzočne in izraža svoje veselje, da se je sešlo toliko narodnjakov, da so nas počastili tudi bratje Hrvatje in Čehi, kar je dokaz vedno bolj rasoče slovanske vzajemnosti. Da se pa vedno bolj pojavlja slovanska vzajemnost, imamo zahvaliti vladi našega presvetlega cesarja Frana Josipa, katerega Bog poživi! (Živio! Slava! Godba igra cesarsko himno.)

Po tej zdravijci oglasi se izmej Hrvatov gosp. dr. Šime in poudarja, da narod, ki tako slavi svoje zaslužne može, zasluhuje tudi spoštovanje in da kaj dobrodejno vpliva prizor, da so pri skupnem obedu tudi navzočni sorodniki pokojnika. Njegova napitnica velja slogi mej Hrvatji in Slovenci, druga pa slovenskemu narodu.

G. Praprotnik naglašuje, da je tu zbranih posebno mnogo učiteljev, katerim je nalog izobraževati narod, kakor je to storil Samostal, ki tudi v tuje deželi nij zabil svojega naroda ter zanj pisal, delal in se trudil. Kakor si je on nadél prislov Samostal, tako bodimo samostalni tudi mi, brez tuje pomoči snujmo si bodočnost. V to ime Bog živi Jugoslovane!

Za tem napil je Čeh dr. Edmund Kaizl v poetično navdahnem govoru slovenskemu narodu, jeden izmej Hrvatov pa omenivši, da je imel denes priliko gledati, kako se nežni spol zanima za dnevna vprašanja in kako je šel mej njimi „Slovenski Narod“ od rok do rok — krasnemu spolu, na kar odzdravila je gospica Zupanova, zahvaljevaje se v imenu svojih vrstnic, in napila bratom Hrvatom.

Potem napil je g. Brencé českemu narodu, g. Železnikar izvrstnemu slavnostnemu odboru, ki je na tihem delujoč, priredil nam to lepo slovensko zabavo.

V imenu odbora zahvalil se je g. Žirovnik ter napil dru. Mencingerju, slednji pa slovenskemu kmetu, ki je prestal Longobarde, Avare, Ma-

gijare, ki nam je rodil može kakor: Čopa, Preširna, Knafla itd. kateri kakor drug Briarevs iz svojih žuljev dobiva vedno novo moč.

Gosp. Škrlić spominja se volilnih zmag v Spljetu in v Ljubljani risa v živih besedah posledice teh dveh zmag in napija Hrvatim in Slovencem, ki so se otrsli svojih strupenih nasprotnikov.

Gosp. Šlosar-Klekovski napije potem spominu očeta slovenskega naroda dr. Janezu Bleiweisu, vitezu Trsteniškemu, g. Železnikar pa južnoslovanske zvezdi, vladiki Strossmajerju.

In tako vrstile so se napitnice v hrvatskem, českem in slovenskem jeziku, neumorni pevci pa so s svojimi zbori in čvetospevi spremljali govore in po hrvatskem govoru peli primerno hrvatsko, po českem primerno česko pesen in tako popolnjevali zares lepo veselico, ki je imela prav slovenski značaj.

Le prehitro pretekle so nam nepozabljive zabave pri Kaconu, posloviti se je bilo treba in oditi na Bled, kjer nam je preostajalo jedva toliko časa, da smo prepeljaviši se čez jezero, nekoliko trenutkov v pogovoru zabavali se z gostoljubnimi brati Hrvatji.

To je v kratkih črtah poročilo te vsekozi dovršene slavnosti, za katero igre vsa hvala in posebno priznanje gospodom odbornikom, ki so proslavljaje svojega prijatelja in velezaslužnega pokojnika, vsem deležnikom priredili izredno zanimljiv užitek. Hvalo pa moramo tudi javno izreči „Kaconovej“ hiši in njenej vrleji gospodinji, osobito pa še gg. učiteljem in gospodom pevcem, ki so nam s svojimi čilimi glasovi sladili ta lepi dan.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 16. avgusta.

Hrvatska večina na novo izvoljenega mestnega zbora v Spljetu voliti si hoče državnega poslanca dra. Rendiča županom.

Bosenski uradni „Sarajevski List“ razglasa v svojej zadnjaj številki naredbo, podpisano še od fzm. Dahlena kot deželnega načelnika, po katerej ustrojiti se ima za **Bosno in Hercegovino** pet stalnih komisij za vojaške nabore, in sicer pri mestnem magistratu v Sarajevu in pri okrožnih oblastnijah v Sarajevu, Banjaluki, Dolnjej Tuzli in v Mostaru. V tej številki čitati je tudi, da je imenoval presvetli cesar stotnika pl. Sauerwolda okrožnim načelnikom v Mostaru in tajnika Horovica okrožnim načelnikom v Dolnjej Tuzli.

Vnanje države.

Srbski kralj Milan podal se je v nedeljo v Išl, kjer ostane do 7. septembra.

Na **shod srbskih radikalecev** v Kragujevacu prišlo je 600 zastopnikov te stranke. V prvi dan shoda, to je 7. t. m., izvolili so si v vodstvo navadne može, katerim so tudi naložili, da za drugo leto prirede drug načrt pravilom. V drugi dan imel je P. Todorović dve uri dolg govor o težnjah radikalne stranke in utemeljeval je posamezne točke njenega programa. Na to poročal je skupščinar Ranko Tajsić o delovanju radikalecev v skupščini. Oba ta govora sta ugajala zboru. V tretji dan so poročali gospodje Djaja, Milošević in Milovanović o zdanjej vnanjej, notranjej in finančnej politiki Srbije, na kar izjavil je zbor soglasno, da je zdanja, po konservativnem ministerstvu srbskem zastopana politika za deželo pogibeljna v vnanjem, notranjem in finančialnem oziru. Popoludne so imeli na planem banket, kjer so prisegli si udeleženci, 500 oseb, da se hočejo držati zvesto zdanjih načel in nazorov. Radikalcev organ „Samouprava“ je ves raz sebe, da se je shod obnesel tako dobro; vladni „Videlo“ pa molči, kakor da bi se ne bilo nič zgodilo. Sploh so se bali tega shoda vladni krogi in poslali so bili posebnih vojakov še v Kragujevac. Zdaj, ko se je vse zvršilo tako lepo v miru in redu, pa pravijo, da nij bilo nič.

Angleškega parlamenta zborovanja pretrgajo kmalu 24. ali do 26. dne oktobra.

● **Egiptu:** V 10. dan t. m. zasedli so Egiptčani mesto Ismailijo, ležeče ob jezeru Timsah, skozi katero vodi tudi sueški kanal, a Aleksandrijo obkolile so od vseh strani Arabijeve čete. Te novice niso kaj ugodne za Angleže. Ali angleški listi pa poročajo, da pride vojvoda iz Konaata z garde-brigado v Aleksandrijo, v Suec pa indiška brigada, ki šteje 3800 mož. Generala Wolseleya pričakovali so večeraj v Aleksandrijo. Egiptčani, prišed v Ismailijo, zasedli so kolodvor in vsa glavna mesta ter Lessepsu dali častno stražo. Ker ima Abdallah paša iz Damiette prodrati v Port-Said, se pa

Angleži ne bodo več obotavljali, zasesti to luko, da imajo vsaj oba konca sueškega kanala v oblasti svoje, zdaj ko so se Egiptčani vsedli v Ismailijo sredi ob kanalu. To so poglavitejšje novice in izpremembe v zadnjem času. — Telegram iz Carigrada v predvečerajšnjem našem listu razdel na je zanimljivo stran v angleške poltiki gledi Egipta. Zdaj vemo, kaj da zahteva Anglija od Turčije. Prva točka pravi, da je turške vojaške postaviti pod poveljstvo angleško; tega ne veli kar naravnost in s temi besedami, ali istina pa je to. In zdaj je tudi jasno, zakaj da še zdaj nij sklenena vojaška pogodba. Porta se ne more odločiti, da bi dala svoje čete voditi od angleških poveljnikov proti mohamedanom; a dalje ona tudi želi, naj bi se vzprejel dostavek, da morajo angleški vojaci ob jednom s turškimi ostaviti Egipt. Ta želja je čisto naravna, dasi težko, da bi jo izpolnila vlada angleška. Turčijo skrbi, da bi se angleško zasedanje izpremenilo v trajno in stalno. Vsaj listi londonski, zlasti „Times“, govoriyo uprav v tem smislu, da bode Anglija morala po vojni pa urediti in ustrojiti deželo ob Nilu, v kar pa bode potreba dokaj časa. Tefnikov oča ljubeznivi, Izmajil paša trudi se, kar se da, izpodriti svojega sina, in v to svrho prepričati diplomate, da ga nij boljšega vladarja za Egipt mimo njega. Denarja ima res več kot revica Turčija, ki zdaj s slabim kreditom hodi krog bankirjev na posodo iskat turških funtov. Sploh pa živi sultan v bridkih razmerah. Težko mu mora biti, da naj bi angleškega komisarja gledal pri svojej vojski, da naj bi turške čete smele stopiti le tam na kopno, kjer bi to ljubo bilo in prav Angležem, in bi smel svojo vojsko, ki zdaj šteje 6000 mož, pomnožiti le „v sporazumljenje obeh vlasti“, to je z dovoljenjem Anglije. Ali vse te določbe ne kršijo veljave in časti sultanove tolikanj, nego-li zahtevanje, da morajo njegovi vojaki biti poslušni angleškim poveljem. Angleške vlade zahtevanje je opravičeno z vojaškega stališča, ako se pa vzame politično, je to nekaj čudovitega in misliti je, da je stavil angleški kabinet tak trd pogoj le z namenom, da bi odstranil turško sodelovanje. Skoraj bi tudi res bolje bilo za Turčijo in vredniše, da ne bi šla po takimi sramotnimi pogoji v Egipt, kajti če se bodo turški batalijoni zares borili pod angleško komando zoper svoje verske brate, brez dvombe si Turčija s tem vseka rano, ki jo morda spravi v grob. Ali na to v Carigradu ne mislijo več in se drže krčevito Angliji za kr'lo, da bi tako obvarovali še svojo čast v Egiptu, katero so bili zapravili tako malomarno in flegmatično.

Dopisi.

Iz Trsta 14. avgusta. [Izv. dop.] Narodna zmaga v koprskem okraji je kakor strela vznemirila lahonski tabor. Razne nasvete si dajó ti benečanski potomci, njih želja je, ustanoviti za Istro politično društvo, toda ostalo bode le pri želji, kajti tudi ko bi se ustanovilo, bilo bi mrtvo rojeno dete.

Da je zmaga tako sijajno vspela, gre v prvej vrsti vsa hvala za spretno in marljivo delovanje gospodu dekanu Janu v Dolini, odborniku „Edinosti“. Ravno ta gospod odbornik je v Istri steber, na kateri je politično društvo „Edinost“ lahko ponosno. Gospod Jan naredil je kakor dober general plan, sklical je svoj štab v Istri vkupe, načrtal vsacemu svojo pozicijo, in hajd na delo.

Razumeje se ob sebi, da je ljudstvo hotelo njega kandidirati, in ako bi bil g. Jan sebičnež in častilakomnež, lahko bi bil on deželni poslanec. On pa, ko ga je političnega društva predsedništvo vprašalo, če prevzame kandidaturu, rekel je odločno: jaz bodem le takrat prevzel, ako ne bi družega bilo, ker pa je g. Spinčič voljan prevzeti, delati mi je na to, da bode sijajno zmagal. In res, denes imamo v istrskem deželnem zboru jednega Hrvata več Korak za korakom, in napredovali bomo gotovo. Da je g. dekan Jan v Dolini na vratih Istre mnogo storil, to priča polno spominov. Dolina bila bi denes ista, kakor so druge zaspane vasi v Istri, da nij on s svojim delovanjem prebudil tamošnje ljudstvo, katero ima denes čitalnico.

V Dolini je bil pred tremi leti sijajen tabor in denes stoji na trgu v Dolini vsoka piramida v spomin tabora, katera bode potomcem živ spomin, kako se je nekdanj v neugodnih časih narod pod svojim vrlim voditeljem zarotil, da ne da nikdar pedi zemlje pohlepnej Italiji. Da bi Istra imela takih duhovnov mnogo, gotovo bi „Italia irredenta“ zbrisala Istro iz svojega programa. Na predvečer cesarjevega rojstnega dne bode zopet veteranski sprehod

z lastno godbo po Trstu; vse je napeto, vse čaka in ako bodo lahoni z najmanjšo stvarjo provocirali, utegne nastati velik nered; toda lahoni si ne bodo upali storiti ničesa.

Iz Trsta [Izv. dop.] Veselo nas je iznenadil obisk ljubljanskih tiskarjev, kateri so prišli v nedeljo dne 13 avg., da si ogledajo Trst in razstavo. Uže na kolodvoru nas je veselilo, ko smo slišali, kako so se večinoma mej sabo slovenski pogovarjali. Posebno je bilo to mej mladimi tiskarji čuti. Tudi po mestu, kjer so hodili, po Belvedere, na parobrodu, v ljudskem vrtu in na bošketi, kjer so še „jedno prav domačo rekli“, povsod so spoštovali svoj slovenski jezik. A najbolj razveselili so nas pri obedu. Pri govorih, kateri so bili zaradi tržaških tiskarjev, ki umejo samo laški in nemški, govorjeni v nemškem jeziku, prevladal je zmirom krepki „živio“ nad „evviva“ in „Hoch“. Za tem se je pa zbralo nekaj mlajših tiskarjev in zaorili so „Banovce“, da je bilo veselje. Vrstila se je še dolga vrsta slovenskih pesnij, dokler nij prišel čas, da so odrinili v razstavo. Tudi pri odhodu grmeli so „živio“ tako, da so še drugi Nemci in Lahi, opustili svoj „evviva“ in „Hoch“, ter s Slovenci vred klicali v slovo „živio!“

Ljubljanski tiskarji pokazali so s tem, da, akoravno je v njihovem društvu politika izključena, vendar se zavedajo svoje narodnosti in se je ne boje kazati tudi tam, kjer se nelaškemu jeziku grozi z bombo in petardami. Zato jim kličemo v slovo: živeli ljubljanski narodni tiskarji!

Iz radenskih toplic 14. avgusta. [Izv. dop.] V radenskih toplicah pri Radgoni bode v četrtek 17. t. m. tombola z godbo, katere čisti dohodek je namenjen ubogej šolskeji deci pri Kapeli. P. n. občinstvo vabi se uljudno k tej zabavi, pri kateri ima poleg dobrega namena tudi priliko, poskusiti in seznaniti se z izvrstno radensko slatino, ki je posebno dober lek proti protinu, revmatizmu, proti raznim katarrhom, slabokrvnosti in slabosti živcev. Ker je ta zabava namenjena v dobrodelen namen, ker je gostilnica izvrstno in v lastnej oskrbi g. opravitelja radenskih toplic, pričakovati je prav obilne udeležbe od strani naših za vse dobro zavzetih domorodkinj in domorodcev, ki imajo radi odprto roko v podporo ubogih in ki ob enem lahko skrbje za svoje zdravje.

Domače stvari.

— (Na rojstni dan presvetlega našega cesarja,) v petek 18. dan t. m., služili bodo vojaško mašo ob 9. uri dopoldne v „Zvezdi“, kakor je to običajno vsako leto. — Ob 10. uri pa bode v stolnej cerkvi velika oficijelna maša, h kateri povabljeni so vsi c. kr. uradniki in učitelji; pri tej svečanosti pel bode moški zbor mašo, ofertorij in „Te Deum“ stolnega kapelnika gospoda A. Foersterja, gradual pa Em. Čapekov.

— (Gospoda Franja Gerbića) imenovanje profesorjem petja na konservatoriji v Lvovu prijavlja tudi hrvatski „Vienac“ in omenja, da je bil gospod Gerbić pred leti tenorist hrvatske opere, piše na dalje, „da drugi znadu uvijek bolje cieniti naše rodjene sinove nego mi, jer kad se je gospod Gerbić posvetio učiteljstvu pjevanja, trebalo je uprava našega zem. glashbenoga zavoda zadobiti tu izvrstnu pjevačku silu za svoj zavod, na kojem se upravo živo osieća potreba učitelja pjevanja.“

— (K novej v ojskinej organizaciji.) Iz 5. batalijona graškega, mariborskega in celovškega peš-polka, potem iz 35. lovskega batalijona se bode 1. oktobra novi peš-polk št. 87 sestavil. Dopolnilni okraj tega polka ustanovi se z jednim batalijonom v Celji, dva batalijona prideta v Gradec in jeden bode iz Maribora odmarširal. v Ptuj Pri tej novej ustroji vojske se bode število slovenskih polkov pomnožilo za dva regimenta, i. s. v Celji in Trstu.

Kovačev.

— („Ljubljansk pohajkovelec“) nam piše od tam gori na Gorenjskem: Odpotovaje iz Ljubljane šel sem tudi mimo c. kr. pošte in nehoté pogledal ali hotel pogledati skozi okno noter. Pa nij šlo, kajti okna pri poštnih pisarnah so tako zamazana, zaprašena in z apnenico okapljana, da nij moči videti noter. Ta

okna so skoraj neprozorna, ne vem, velé li poštni predpisi tako, ali je kaj drugoga uzrok, morda celo želé, da se ohrani spomin, da se je nekoč slavna pošta pobelila. Vsekako pa je to gotovo, da taka okna niso baš kinč našemu mestu in to tem menj, ker je pošta v najfrekventnejši ulici in bi si kdo utegnil čudno sklepati o nas opazujoč ta poštna okna. Suša je sicer velika, a toliko vode bi se vendar še dobilo, da bi se omenjena okna osnažila, za kar bi jaz dotičnike prav resno prosil.

— (Jezik prerezal.) Zadnji petek hoteli so „Janezovi fantje“ iz Štepanje vasi skozi zdaj jako plitvi Gruberjev kanal v mestno klavnico vtihotapiti tele in se tako izogniti plačilu užitnine. A stražnik („ibljatar“) na mitnici pri cesti, ki drži v Štepanjo vas, zapazil jih je, in ko pridejo s teletom na drugo stran, hoče se polastiti vtihotapljenega teleta, a jeden mesarjev suni ga z nožem skozi obe lici in prereže mu jezik. Pa mitničar teleta nij izpustil in ko mu prihiti tovariš na pomoč, ubežali so mesarski fantje, tele pa se je odvedlo na mitnico. „Ibljatar“ nij znal, kdo ga je tako težko ranil, pa ko čez malo časa mesarski fant prinese 5 gld. in hoče imeti tele, ker je njegovo, zgrabili so ga in deli v zapor.

— (Tržaško razstavo) obiskalo je v nedeljo čez dan do pozno v noč nad 10.000 osov. V mornarskem paviljonu in bosenskem oddelku niso skoraj mogli ni naprej ni nazaj.

— (Novi bankovci) po 1 goldinarji začeli se bodo izdajati s 1. oktobrom. Malo manjši so od zdanjih in višnjevo pretiskani.

— (Somenj s čebelami) na Igu na sv. Lovrenca dan 10. t. m., največji v tej stroki, bil je prav živahen. Pripeljalo se je kakih 700 panjev, 300 menj nego lani, kateri so se vsi prodali in to večinoma mnogim iz Ljubljane došlim kupcem. Panj povprek veljal je 4 gld. Da se je letos menj panjev pripeljalo na somenj, tiči uzrok v tem, da so panji letos uže jako polni in jih bodo tedaj čebelarji sami trgali. Ako bode paša na ajdo letos dobra, bodo imeli čebelarji letos izvrstno žetev.

— (Vabilo) k veselici, katero prirede dijaki v vrhniškeji čitalnici dne 20. avgusta t. l. Spored: 1. Pozdrav, govori g. Krakovski. 2. pl. Zajec: „Dijaška“, poje moški zbor. 3. Strauss: „Kuss-Walzer“, za glasovir in gosli, igrata gg. Dunajevski in Ljubislav. 4. „Strežaj, kakeršen mora biti“, komičen prizor, igrata gg. Pevec in Milov. 5. Kupleti, poje g. Sestakovič. 6. Pogačnik: „Na Savi“, samospjev s spremljevanjem na glasoviru, poje g. Dunajčan. 7. Klepetec. Šaloigra. 8. Potpourri, čveteroročno za glasovir, igrata gg. Grosnik in Pevec. 9. Pražnja obleka. Šaloigra. 10. Loterija. 11. Ples. Vstopnina brez razločka 20 kr. Začetek točno ob 7. uri zvečer. K tej veselici vabi uljudno odbor.

— (Na čast rojstvenemu dnevu presvetlega našega cesarja) priredi narodna čitalnica v Metliki 18. t. m. svečanosten banket, zvečer pa ples.

— (Iz Cerknice) se nam piše: Vsled požarov, kateri se godé v kočevskem okraji, razširjajoči se uže proti Laščem, vznemirilo se je popolnem tudi naše ljudstvo. Vse hiti k zavarovalnicam, da si zagotovi svoje imetje proti nesreči požara. V jednem dnevi — včeraj — si je samo pri „Peštanskej zavarovalnej družbi“ — 30 strank zavarovalo svoja posestva in drugo imetje. Od tu, iz planinskega, sploh iz logaškega okraja je odšlo proti Kočevju nekaj žandarjev v pomoč. Mislimo pa, da vendar le nij praktično, vzeti iz teh okrajev žandarje, ker bi jih tukaj, ko smo tem zlodejcem uže tako blizu, še mnogo več potrebovali.

— (Razpisana je služba) učitelja na mestnej deškeji ljudskeji šoli v Ljubljani z letno plačo 700 gold. in s postavnimi službenimi dokladami. Prošnje do 20. t. m. na mestni šolski svet v Ljubljani.

Telegrama „Slovenskemu Narodu“:

Aleksandrija 16. avgusta. Wolseley in Wood prišla sta v 15. dan t. m. semkaj. Po nezajamčenih poročilih dobil je Arabi pri

zboru ulemov dve fetvi, v katerih se sultan odstavlja ter proglašá šerif v Meki sultanom.

London 16. avgusta. Spodnja zbornica zavrgla je brez glasovanja predlog Bartlettov, naj se vladi glede egiptovske politike izreče graja. Dilke naglašal je razmere z Nemčijo in Avstrijo, ki niso bile nikdar boljše in prijazniše, kakor zdaj, zavračaje trditev, da bi bil on nameraval alijanco s Francosko proti Nemčiji in Avstriji. Obama zbornicama naznačili so zastopniki vlade, da je vlada sklenila pod gotovimi pogoji Cetewayaya deloma zopet nastaviti vladarjem. V gornjej zbornici izjavil je Granville, da položaj v Tripolisu in v Bengazi nij tak, da bi se bilo bati za Evropce. Odposlala se je vojna ladija v Bengazi. Avstrija in Francoska pristopili sta angleškim previdnostnim naredbam. „Times“ mislijo, da bode Dufferin v kratkem od Porte zahteval, naj se sprejmo angleški pogoji glede sodelovanja turških vojakov v Egiptu, sicer se bodo dogovori ustavili.

Loterijne srečke 12. avgusta.

Na Dunaji:	64,	31,	53,	15,	58.
V Gradci:	64,	59,	5,	12,	50.

Listnica upravnistva: G. dr. G. S. v B. S poslanim plačano do 10. februvarja 1883.

Darila za „Národní Dom“.

Prenesek . . . 5294 gld. 10 kr.

Iz Ložke doline:	
G. Jakob Vilar v Poddobu za meseca julij in avgust	4 gld. — kr.
G. Jurij Volčič v Loži za meseca julij in avgust	4 " — "
G. Julče Rozina v Loži za meseca julij in avgust	2 " — "
G. H. za meseca julij in avgust	1 " — "
G. Y. za meseca julij in avgust	1 " — "
G. Ivan Brevec iz Staroga Trga	1 " — "
G. Andrej Janežič z Vrhlike	1 " — "
Iz pušice v čitalnici v Starem Trgu	15 " 32 "
Iz pušice g. Laha v Loži	4 " 26 "
Iz pušice g. Vilarja v Poddobu	2 " 20 "
Iz pušice g. Kaudare v Danah	1 " 33 "
Iz pušice g. Fr. Peruška v Podcerkvi	— " 73 "
Iz pušice g. A. Mlakarja v Igovasi	3 " — "
Iz pušice g. Iv. Pianekija v Kozaršah	1 " 38 "
Iz pušice g. M. Gregoriča v Viševku	1 " 20 "
G. Josip Riser v Leskovej Dolini	1 " — "
Vkupe	44 " 42 "

Iz Lokavca pri Ajdovščini:	
G. Kerkoč Štefan iz Lokavca	5 " — "
G. Volkov Jaromir iz Lokavca	2 " — "
G. Slokar Josip iz Lokavca	2 " — "
G. Hmeljak Tonče iz Lokavca	1 " 50 "
G. Frijan Tonče iz Pekla pri Rifemberku	1 " 20 "
G. Robek Radivoj iz Lokavca	1 " — "
G. Lokar Radivoj iz Lokavca	1 " — "
G. Šen Krstoslav iz Lokavca	— " 50 "
G. Bajec Vekoslav iz Lokavca	— " 50 "
G. Kovač Josip iz Lokavca	— " 50 "
G. Blažko Vinko iz Lokavca	— " 50 "
G. Kovač Nikica iz Lokavca	— " 50 "
Vkupe	16 " 20 "
Vkupe	5354 gld. 72 kr.

Meteorologično poročilo.

(Pregled čez pretečeni teden.)

Barometer: Stanje barometrovo je bilo v pretečenem tednu srednje in sploh le za 0.72 mm. višje, kot srednje stanje vsega leta; znašalo je namreč 736.02 mm. in je bilo le v ponedeljek, vtorek in sredo podnormalno. Z ozirom na srednje stanje vsega tedna, je bilo razen omenjenih dni tudi še v četrtek podnormalno. Najvišje srednje stanje, za 2.81 mm. nad normalom, je imela nedelja; najnižje, za 2.86 mm. pod normalom, ponedeljek; razloček mej maksi-

mom in minimom je tedaj znašal 5.67 mm. Najvišje v vsem tednu sploh, za 3.66 mm. nad normalom, je stal barometer v nedeljo zjutraj; najnižje, za 4.28 mm. pod normalom, v ponedeljek popoldne; razloček mej maksimumom in minimom sploh je znašal tedaj 7.94 mm. Največji razloček v stanji jednega dne, za 2.16 mm., je imel barometer v ponedeljek; najmanjši, za 0.90 mm., v petek.

Termometer: Srednja temperatura pretečenega tedna je znašala + 18.5° C., to je za 1.2° C. pod normalom, in je bila samo v nedeljo nadnormalna. Z ozirom na srednje stanje vsega tedna je bila temperatura v ponedeljek, vtorek in petek podnormalna, druge dni pa nadnormalna. Najvišjo srednjo temperaturo, za 2.0° C. nad tedenskim normalom, je imela nedelja; najnižjo, za 2.4° C. pod normalom, petek; razloček mej maksimumom in minimom srednjega stanja je znašal tedaj 4.5° C. Najvišja v vsem tednu sploh, za 7.5° C. nad normalom, je bila temperatura v nedeljo popoldne; najnižja, za 5.4° C. pod normalom, v ponedeljek zjutraj; razloček mej maksimumom in minimom sploh je znašal tedaj 12.9° C. Največji razloček v temperaturi jednega dne, za 11.5° C., je imel četrtek; najmanjši, za 4.4° C., petek.

Vetrovi pretečenega tedna so bili zelo slabotni in sploh redki. Največkrat, namreč 14krat, je bilo „brezvetrije“, 3krat „vzhod“, 2krat „gorenjec“, po 1krat pa „burja“ in „jugozahod“.

Nebo je bilo v pretečenem tednu večinoma popolnem ali pa vsaj deloma jasno. in sicer 10krat „popolnem jasno“ in ravno tolikrat „deloma jasno“, samo 1krat pa „popolnem oblačno“.

Vreme je bilo v pretečenem tednu precej stanovitno; na dva deževna dneva, vtorek in petek, je palo samo za 7.25 mm. mokrine.

Tržne cene v Ljubljani

dné 16. avgusta t. l.

	gld.	kr.
Pšenica, hektoliter	7	80
Rež,	5	04
Ječmen	4	23
Oves,	2	91
Ajda,	5	53
Proso,	5	53
Koruzna,	6	80
Leča	9	—
Grah	9	—
Fižol	10	—
Krompir, 100 kilogramov	3	—
Maslo, kilogram	—	94
Mast,	—	86
Špeh frišen	—	80
„ povojen,	—	78
Surovo maslo,	—	75
Jajca, jedno	—	2
Mleko, liter	—	8
Goveje meso, kilogram	—	56
Telečje	—	48
Svinjsko	—	60
Koštrunovo	—	28
Kokoš	—	30
Golob	—	18
Seno, 100 kilogramov	2	50
Slama,	1	60
Drva trda, 4 kv. metre	5	80
„ mehka, „ „	4	—

Dunajska borza

dné 16. avgusta.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	77	gld.	—	kr.
Srebrna renta	77	„	65	„
Zlata renta	95	„	35	„
1860 državno posojilo	130	„	25	„
Akcije narodne banke	825	„	—	„
Kreditne akcije	317	„	50	„
London	119	„	50	„
Srebro	—	„	—	„
Napol.	9	„	51	„
C. kr. cekini.	5	„	65	„
Državne marke	58	„	40	„
4% državne srečke iz l. 1854	250	gld.	120	„

Tujci:

14. avgusta.

Pri **Slonu:** Sieber z Dunaja. — pl. Tuner iz Belega Grada. — Vetsch iz Loke.
Pri **Maliéi:** Zuckerman z Dunaja. — Winter iz Gradca. — Dr. Grafle iz Trsta.
Pri **avstrijskem cesarji:** Braksa iz Zagreba. —
Pri **bavarskem dvoru:** Oswald z Dunaja. —

Umrlji so v Ljubljani:

11. avgusta: Rudolf Lekan, mizarjev sin, 4 mes., Cerkovne ulice št. 19, za vodenico v glavi.
12. avgusta: Ludovika Slinga, učiteljska pripravnica, 22 let, Frančiškanske ulice št. 6, za jetiko.
13. avgusta: Marijana Končan, delavčeva hči, 5 let, Poljanska cesta št. 18, za jetiko. — Fran Kočevar, mizar, zdaj kaznenec, 25 let, Ulice na grad št. 12, za vnetjem možjan.
14. avgusta: Marija Mohar, delavčeva hči, 8 let, Rožne ulice št. 33, za osepnicami.

Važno za kmetovalce!

Marsikateremu gotovo v veliko olajšavo prodajajo se tudi na obroke po prav ugodnih pogojih dobro znane

Lanz-ove

ročne mlatilnice, slamoreznice itd.,

katerih se je v malo letih izdelalo in razpečalo ogromno število 98 tisoč komadov, kar je gotovo najboljšo spričevalo in priporočilo. — Tedaj na noge! Združite se po dva ali več skupaj in ne zamudite ugodne prilike, kajti korist glede dela in časa je tolika, da se kupljeni stroj prav kmalu sam izplača.

Pojasnila in ilustrovane cenike brezplačno razpošilja

zastopništvo in zaloga pri A. Debevcu

v Ljubljani, Rimska cesta št. 19. (448—12)

Izdatelj in odgovorni urednik Makso Armič.

Državne srečke iz l. 1864	100	172	75
4% avstr. zlata renta, davka prosta	94	50	—
Ogrska zlata renta 6%	119	75	—
„ „ 4%	88	50	—
„ „ papirna renta 5%	87	10	—
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	104	—	—
Dunava reg. srečke 5%	100	gld.	114
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	119	60	—
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	99	75	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	106	—	—
Kreditne srečke	100	gld.	179
Rudolfove srečke	10	21	—
Akcije anglo-avstr. banke	120	118	75
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	222	25	—

Brošura:

Gregorčičevim kritikom odgovor in pouk

je na prodaj pri

Janezu Giontiniju in v „Narodnej Tiskarni“.

Cena 30 novcev.

Čudovita

sirena (morska deklica),

kakeršne nij do sedaj še nobeden po svetu kazal, je slav. občinstvu na ogled postavljena

v latermanovnem drevoredu zad za Lukmanovo vilo.

Ta čudovita morska deklica bode samo nekaj dnij na ogled postavljena. — Vstopnina 20 kr. — Vojaki in otroci plačajo polovico. (518—3)

2 veliki stekli (šipi) za izlagavnico

in

5 izlág

proda takoj in po ceni

J. Giontini.

(519—3)

Učenec ali praktikant

se takoj sprejme

manufakturnej štacuni R. Miklavca v Ljubljani. (520—1)

Večji prostor

za vsako kupčijo pripraven, v sredini mesta Idrije, toda ne na velikem trgu, se s stanovanjem vred v najem dá. Za krčmarški obrt se odda tudi več prostorov.

Kdor hoče ta prostor v najem vzeti, oglasi naj se po dné 15. septembra t. l. ustmeno ali pismeno pri lastniku

Franu Šinkovcu

v Idriji št. 321.

(516—2)

Štacuna,

napolnena z različnim blagom, se ceno proda. Štacuna je čisto pri cesti v velikej farnej vasi v Škocijanu, na pripravnem kraju. Ta fara je zelo rodovitna in zaradi dobrega vina imenitna, slednjic je tudi zelo velika, šteje okolo 6000 duš. — Več se zvé pri lastnici

Ljudmila Nagu,

v Škocijanu na Dolenjskem.

(501—1)

Hiša se prodá.

Hiša št. 8 v Gospodskej ulici se pod ugodnimi pogoji prodá. Natančneje se izve: Št. Peterska cesta št. 22 pri hišnem posestniku. (504—2)

Št. 1390.

(514—3)

Naznanilo.

Zarad snaženja prostorov ostane kranjska deželna blagajnica od 16. do vštetega 19. avgusta t. l. za strankin promet zaprta.

Od deželne blagajnice kranjske, v Ljubljani, 9. avgusta 1882.

Marijinceljske kapljice za želodec,

nepresežno izvrstno zdravilo zoper vse bolezni v želodci,

in nepresežno zoper neslast do jedi, slabi želodec, smrdečo sapo, napihnjenje, kisló podiranje, ščipanje, katar v želodci, zgago, da se ne nareja pesek in pšeno in slez, zoper zlatenico, gnjus in bjuvanje, da glava ne boli (če izvira bolečina iz želodca), zoper kró v želodci, preobloženje želodca z jedjo ali pijačo, črve, zoper bolezní na vranici, jetrah in zoper zlato žilo.

Glavna zaloga:

Lekar C. Brady, Kremsier, Moravsko.

Jedna sklenica z navodilom, kako se rabi, stane

35 kr.

Prave ima samo: V Ljubljani: lekarna Gabriel Piccoli, na dunajske cesti; lekarna Josip Svoboda, na Prešimnovem trgu. V Novem mestu: lekarna Dom. Rizzoli; lekarna Josip Bergmann. V Postojni: Anton Leban. V Gorici: lekarna A. de Gironcoli. V Ajdovščini: lekarna Michael Guglielmo. V Celju: lekar J. Kupferschmid. V Kranju: lekar Drag. Savnik. V Kamniku: lekar Josip Močnik. V Radovljici: lekar A. Roblek. V Sežani: lekar Ph. Ritschel. V Črnomlju: lekar Ivan Blažek.

Svaritev! Ker se v zadnjem času naš izdelek posnemlje in ponareja, zato prosimo, naj se kupuje samo v zgoraj navedenih zalogah in pazi naj se osobito na ta znamenja: Prave Marijinceljske kapljice za želodec morajo imeti v sklenico vtisnene besede: Echte Mariazeller Magentropfen — Brady & Dostal — Apotheker, sklenica mora biti zapčatena z našim originalnim pečatom, na navodilu za rabo in na zavitku, na katerem je podoba Marijinceljske matere božje, mora biti poleg te podobe utisneno sodnijsko spravljeno varstveno znamenje in zavoj mora biti zapečaten z našim varstvenim znamenjem. Izdelki podobnega ali istega imena, ki nemalej teh znakov istinitosti, naj se zavržejo kot ponarejeni in prosimo, naj se nam taki slučají takoj naznanijo, da bodo sodnijski kaznovani izdelovalci in prodajalci. (487—49)

Malinovec

najboljše vrste

v steklenicah po 1100 gramov gld. 1 in po 400 gramov 40 kr.

Naročila izvršujejo se točno proti poštnemu povzetju kupila. (451—5)

„JANUS“

vzajemna zavarovalnica za življenje na Dunaji.

Ustanovljena 1839.

Stanje konec 1881. leta:

Zavarovan kapital v 25,151 policah	gld. 28,000,000	Izplačanih za l. 1881	gld. 403,943
Rezervni fond	5,188,159	Izplačanih izza ustanovljenja čez „	7,000,000
Čisti dobiček (100%)	—	Dobiček za l. 1881	158,190

22% letne premije. Čisti dobiček (100%) razdeli se vsako leto mej članove in za leto 1882. znaša ta 22% letne premije.

V zadnjih 10 letih povrnilo se je po čez 20% premije.

Za naročila priporoča se glavna agentura za Kranjsko

v Ljubljani, Mestni trg 14, II. nadstropje.

B. Zegner.

(478—5)

Lastnina in tisk „Narodne tiskarne“.